

Skyrider Pensionado's in Tsjechië

Stuiterend door het Boheemse Paradijs

Wie kent niet de Bohemian Rhapsody, het meesterlijke muziekwerk van de befaamde popgroep Queen. Daar moest ik onwillekeurig aan denken toen we (Peter, Luuk, Opa Bruin en Opa Laroy + Evert) door het Bohemian Paradise toerden. Een wonderschoon gebied tussen Praag en Harrachov, de stad van de beroemde Tsjechische skispringers Jiri Raska en Pavel Ploc die beiden al eens het Nieuwjaarspringen van Garmisch-Partenkirchen wonnen.

Het Boheemse Paradijs dus, een groen heuvelachtige streek omarmd door de UNESCO en met allerlei fondsen helemaal opgefleurd ver weg van het grauwe ex-communisme CSSR. Mooi asfalt, prachtig gerenoveerde huisjes en de uit Bohemen bekende kastelen (Hrabs in de lokale taal) opgetrokken uit zandsteen. Het enige minpunt, zeg maar de valse noot in onze beleving van de Bohemian Rhapsody was de voortdurende regenval en na een tiental fraai geasfalteerde kilometers de conclusie dat na die kilometers kennelijk de subsidie werd gestopt. Plotseling veranderde het

wegdek van mooi egaal in grote gaten, slechte bochten en heel vervelende berm. Ineens werd het van vloeiende lijnen STUITEREN door het Boheemse Paradijs. En weg waren de melodieuze klanken van Queen's Rhapsody. Het werd toen een strijd tegen de barre omstandigheden: regen, wind, kou en slecht

Het Boheemse paradijs

asfalt dus. Toch werd het eindpunt van die dag de Gouden Stad Praag bereikt. En als het afzien van die natte motor-dag al niet genoeg was: het geboekte hotel en vooraf betaald ook nog bleek overboekt te zijn. De laffe manager van hotel U Divadla had ene hulpeloze vrouwelijke vazal op ons natte motor-muizen afgestuurd om het slechte nieuws te vertellen. Hoe Luuk en Opa Paul ook hun best deden: er waren geen kamers. Ach hebben wij dat in ons werkende leven ook wel eens beleefd? Ja toch! Het arme wicht wist ons nog te vertellen dat we in het ILF Hotel

De afgesloten parkeerplaats van hotel Ilf

2 kilometer verderop terecht konden en zo waar: het klopte. Praag was bereikt, een dagje rust en een daarop volgende dag toeristische spelen.

Die rustdag begon met het kopen van 5 dagkaartjes voor de Praagse metro en vervolgens werd via de Rode en Groen lijn koers gezet richting de beroemde Praagse Burcht. Na een koffiestop + overheerlijke apfelstrudel (de nota volgt Heer Bakker Hans) daalden het gepensioneerde kwintet af naar de Karlovy Most (de Karels Brug). Nooit zoveel toeristen bij elkaar gezien. Evert werd zelfs aangesproken door een van zijn vele fans, dit keer uit Scheemda. Ja Praag en Scheemda, 't is ongelooflijk maar waar. Dwalend door de Stare Mesto Praha (vrij vertaald: de Oude Stad Praag) werd het beroemde Wenceslav Plein bereikt waar Jan Palach zich ooit uit protest in brand stak. Protest tegen de Sovjet overheersing. De foto van Palach met de tekst Ivan Go Home zegt alles over de gevoelens van de Tsjechen in die tijd.

De Praagse burcht

Een dagje Praag was genoeg, de vijf tweewielers stonden te wachten om de toer te voltooien. Een Toer die begon in Ede en via het Sauerland/Kassel richting de voormalige DDR voerde. De Westduitse Marken en later de Euro's hebben daar wonderen verricht. Prachtige weggetjes opgespoord door de Zumo's ook al van Deutsche Makelij brachten ons naar Oberwiesenthal. Ook al een stadje met een beroemde skispringer als inwoner. Wie heeft nooit gehoord van Jens Weissflog. Drie keer won hij Garmisch als DDR-springer en later nog eens twee maar voor het Grosse Deutschland. Weissflog heeft er een hotel, wij logeerden in het Rathaus, ook heel erg OK! Van Oberwiesenthal ging het richting Tsjechië. Luuk wilde nog even snel in Duitsland tanken was bang dat er over de grens slechts petroleum of een ander beroerd soort peut werd verkocht. Voor we het wisten waren we de grens over en.....er bleken vele tankstations en veel goedkoper. De winst hebben we 's avonds verzopen met echt Tsjechische Pilsner in Splinderuv Mlyn waar de fam Krauss ons een warm welkom bereidde. De tweede dag in het wintersportoord (het kaartje geeft aan dat er echt behoorlijk geskied kan worden en volgens Herr Krauss komen er veel Hollanders want het is goedkoop) hebben we met hulp van de Zumo's een mooie toer gereden met

Motorrijden: richting Spindleruv Mlyn

Motorrijden: richting Spindleruv Mlyn

Splinderuv Mlyn waar de fam Krauss ons een warm welkom bereidde. De tweede dag in het wintersportoord (het kaartje geeft aan dat er echt behoorlijk geskied kan worden en volgens Herr Krauss komen er veel Hollanders want het is goedkoop) hebben we met hulp van de Zumo's een mooie toer gereden met

slechts een klein buitje als toegift. De regendruppels die ons toen bespaard werden kregen we dus de volgende dag in het Boheemse paradijs.

Opgedroogd in het ILF Hotel en het snuffje Praagse historie werd koers gezet naar het Bayerische Wald. Goed nieuws ook voor Peter de beheerder van de pot, want Praag is voor pensionado's onbetaalbaar. Voordat we de Gouden Stad verlieten overigens even langs de Suzuki-dealer want Paul's rechte clignoteur werkte niet meer. Met Peter's schroevendoos probleempje snel getackeld.

De route naar Duitsland is wonder-schoon, mooi asfalt, scherpe bochten, heuvelachtig en zeer groen. De prijzen bleken gelukkig ook weer in overeenstemming met onze AOW-pensioenen.

Tijdens een koffiestop in Blatno kregen we een staaltje efficiency van de Tsjechische politie te zien. Er kwam een vervelend tiepje langs ons terras en nog geen minuut later doken 2 lokale Wouten op het figuur. Geen toespraak van: heb je een slechte jeugd gehad/ heeft je vader je vaak geslagen/ was de meester op school dominant, neeeeeee....in de boeien en afvoeren. Het duurde nog geen minuut. Chapeau!

Hoe dichter de Triumph's, de V-Strom, de VFR en de fiets van het thuismerk bij Bayern kwamen, hoe drukker het werd. Fietsers, wandelaars en af en toe een motorrijder. Prachtige streek, echt iets om terug te keren. Laat in de middag bereikten we de Bayerische Grenze, nog snel even met Kronen getankt, toch

10/15 eurocent per liter billiger en op naar Pension Zum Lusen in Mauth, nooit eerder van gehoord. Aardige lui, ex-DDR inwoners. Een mooie kamer, met WIFI internet en een goede kokkin. Op naar een rondje West-Tsjechië/ Bayerische Wald. Weer mooi stuurwerk, allen niet die drukte en geen Leo, ach Leo soms missen we je wel.

Dat rondje ging gepaard met veel hemelwater en kou, laagste temperatuur was negen graden! Mooie weggetjes weer. Werd de vorige dag de Tsjechische Hermandad geprezen, deze dag (zondag nog wel) een minpunt! In het

historische centrum van Trebon hadden we een mooie koffietent ontdekt met een prachtige blondine achter de toog, echt de mooiste van de hele toer. Ze was zeer gediensig de cappuccino's al aan het maken toen twee dienders met van die foute gro-

Onderweg naar Mauth: stuwmeer

Koffiedrinken in Trebon

te petten ons kwamen melden dat we onze brommers daar niet mochten parkeren. We wilden het blonde wicht niet laten voor het was en drinken de hete koffies snel op. Tijd om te wateren was er niet, want de Wouten waren weer in aantocht.

Via een heel mooi stadje Rozmarkt kwamen we langs het Lipno Meer waar landal Greenparks een tiental jaren terug met de bouw van een heus vakantiepark. Nooit geweten daar ook een Pension Inge was. Veel gele kentekens, veel Hollandski dus. Kort voor terugkeer bij Uwe in Mauth (een voormalige Leipziger die beweert dat hij als DDR officier Jets heeft gevlogen) hebben we onze diensten aangeboden als verkeersregelaar omdat ene jeugdig Duits stelletje een Opel Corsa pardoes uit de bocht liet vliegen en in het weiland terecht kwam. Opa Jaap had spijt dat hij

Pension Zum Lusen in Mauth

zijn befaamde Zetor Tractor had verkocht, anders had dat ding van Tsjechische makelij sleepwerk kunnen verrichten. Tegen ene vergoeding uiteraard !!!! De Wiener Schnitzels, Rostbraten en Luuk's traditionele Steak mit Peppersauce gingen er in kletsnatte Mauth goed in. Op naar de laatste stop: Fulda. Luuk heeft aangekondigd dat de deur van de parkeergarage aldaar om 18.00 uur auf gemacht kan worden.

Het werd een ietsje later, had te maken met weg opbrekingen. Maar wat was het een mooie rit. Onze Lieve Heer heeft in Beieren Franz Beckenbauer geschapen maar ook voor heel veel heel mooi asfalt gezorgd.

Zelden zulke mooie stuurwegen meegemaakt als van Mauth naar Fulda. Het eerste deel door en langs het Bayrische Wald o.m langs het skigebied van de Grosse Arber, daarna langs de Tsjechische grens naar het Noorden. Lange bochten met van hoog naar laag en omgekeerd. Kortom een waar feest voor motorrijders. God heeft van Bayern een motorparadijs geschapen. Heel even dacht ik wanneer gaan de musici van Queen een Duitse versie van de Bohemian Rhapsody maken genoemd de Bavarian Rhapsody.

het Bayrische Wald

Aangekomen in Fulda bleek het hotel in de Altstadt te liggen met een heuse brouwerij, een feest voor onze meester voorproever opa Jaap. Na een Landbier en een Kellerbier begon hij spontaan over de Beemster Kermis alsof de inwoners van Fulda daar ook maar iets van begrepen. Enkele goede diepgaande gesprekken en de laatste ging in. Morgen van het bekende baken van Fulda naar

de Final Approach, naar huis.

De meteo voorspelde weinig goeds, maar de start verliep vlekkeloos. Zonnetje zo'n 20 graden, kortom niets aan het handje. Hoewel het onheil begon al na 20 km. Een Umleitung bracht de Zūmo's ernstig van de leg. Viel me trouwens vaker op, dat de apparaten van Peter, Jaap, Paul en Luuk het enige malen zwaar oneens met elkaar waren. Na wat rondjes werden de uitlopers van het befaamde Sauerland bereikt. Niet alleen de uitlopers maar ook de regenwolken. Gedverderri wat een rukweer, slecht zicht, glibberige bochten maar alle fietsen en hun berijders bleven rechtop. Na een tankstop + koffie werd besloten snel koers te zetten naar de Autobahn. Bij Olpe de A 45 op en via Dortmund en Oberhausen werd na een snelle rit de Nederlandse grens bereikt.

Even uitrusten langs de Autobahn

Wenend werd daar afscheid genomen na negen dagen lief en beetje leed te hebben gedeeld. Een mooie ervaring, veel kilometers soms over prachtig dan weer beroerd asfalt. Je leert er heel veel van. Een rit voor pensionado's en voor herhaling vatbaar. Luuk stelde voor om volgend jaar naar Kazakstan te gaan, anderen houden het op Normandië. Mijn oude leermeester bij de krant zei altijd: We zien wel jochie! We zien dus wel.

Met dank aan:

Paul (initiatiefnemer) Luuk (routes uitgezet en samen met Paul de hotels uitgezocht) Peter(perfect voorrijder en techneut) Jaap (als bierkenner bij uitstek de geschikte voorproever van dit in ruime mate aanwezige vocht) en Evert (ballast + chroniqueur)

Conclusie: Tsjechië is een prima land voor motorrijders en goedkoop behalve Praag. De combinatie met het Duitse Thüringen/ Sachsen en vooral Bayerische Wald maakten deze Toer echt compleet!

Duimen omhoog voor Tsjechië